

Jeszcze w zielone gramy – Wojciech Młynarski

Przez kolejne grudnie, maje
Każdy goni jak szalony
A za nami pozostaje
Sto okazji przegapionych
Ktoś wytyka nam, co chwilę
W mróz, czy upał, w zimie, w lecie
Szans niedostrzeżonych tyle
I ktoś rację ma, lecz przecież
Jeszcze w zielone gramy
Jeszcze nie umieramy
Jeszcze któregoś rana
Odbijemy się od ściany
Jeszcze wiosenne deszcze
Obudzą ruń zieloną
Jeszcze zimowe śmieci
Na ogniskach wiosny spłoną
Jeszcze w zielone gramy
Jeszcze wzrok nam się pali
Jeszcze się nam pokłonią
Ci co palcem wygrażali
My możemy być w kłopotcie
Ale na rozpaczy dnia jeszcze nie
Długo nie
Więc nie martwmy się bo w końcu
Nie nam jednym się nie klei
Ważne by choć raz w miesiącu
Mieć dyktando u nadziei
Żeby w serca kajeciku
Po literkach zanotować
I powtarzać sobie cicho
Takie prościuteńkie słowa
Jeszcze w zielone gramy
Jeszcze nie umieramy
Jeszcze się spełnią nasze
Piękne sny marzenia plany
Tylko nie ulegajmy

Przedwczesnym niepokojom
Bądźmy jak stare wróble
Które stracha się nie boją
Jeszcze w zielone gramy
Choć skroń niejedna siwa
Jeszcze sól będzie mądra
A oliwa sprawiedliwa
Różne drogi nas prowadzą
Lecz ta, która w przepaść rwie
Jeszcze nie
Długo nie
Jeszcze w zielone gramy
Chęć życia nam nie zbrzydła
Jeszcze na strychu każdy klei
Połamane skrzydła
I myśli sobie Ikar
Co nieraz już w dół runął
Jakby powiało zdrowo
To bym jeszcze raz pofrunął
Jeszcze w zielone gramy
Choć życie nam doskwiera
Gramy w nim swoje role
Naturaśczycy bez suflera
W najróżniejszych sztukach gramy
Lecz w tej, co się skończy źle
Jeszcze nie
Długo nie

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych